

Sygn. akt II KO 24/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **R. F.**
skazanego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 3 czerwca 2020 r.
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6
listopada 2017 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 11 maja 2017 r.,
sygn. akt V K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek R.F. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa (...). We wniosku R. F. odniósł się do wymiaru kary za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. i jednocześnie wniósł o ustanowienie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kolejnego wniosku o wznowienie postępowania. W kolejnym piśmie datowanym na dzień 3 maja 2020 r. wnioskodawca podtrzymał wniosek uzupełniając go o dalszą argumentację.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013, poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego R. F. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie

postępowania ujęte w art. 540 § 1 – § 3 k.p.k. Podkreślić należy, że sprawa tego samego skazanego o wznowienie postępowania zawisła już przed Sądem Najwyższym. W wyniku złożenia przez skazanego wniosku o wznowienie postępowania i wyznaczenie mu obrońcy z urzędu (k. 447, t. IV)), na podstawie art. 78 § 1 k.p.k. R. F. został wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. G. C. w celu ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. W dniu 20 sierpnia 2019 r. wyznaczony obrońca złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie (k. 458-462, t. IV). Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt II KO 64/19, Sąd Najwyższy oddalił wniosek obrońcy skazanego uznając, że jest on bezzasadny. Analizując treść uzasadnienia tego orzeczenia w kontekście argumentacji zawartej w złożonym obecnie wniosku i piśmie uzupełniającym wskazać należy, że skazany po raz kolejny powołuje się na okoliczności, które były już przedmiotem wniosku o wznowienie postępowania i do których szczegółowo i wyczerpująco odniósł się Sąd Najwyższy (zob. w/w postanowienie z dnia 15 stycznia 2020 r. wraz z uzasadnieniem, wskazane akta o sygn. II KO 64/19).

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.